

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan vvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbori.

Včeraj začeli so za kratko dobo zopet zborovati deželni zbori, zastopi pojedinih kraljestev in dežel tostranske državne polovice. O deželnih zastopih dežel, v katerih prebiva narod slovenski, govorili smo že nedavno. Mali slovenski narodič, že itak slabotna vejica na deblu slovanskem, a navzlic vsem viharjem še ne upognena in ne zlomljena, nego še vedno zeleneča in čvrsta, nema sreče, da bi njegovi zastopniki se zbirali skupaj v jednom samem deželnem zboru, v katerem bi slovenski narod sam po svojih zastopnikih si mogel odločevati svojo usodo.

Ne bodemo ponavljali, kar smo že poudarjali tolikrat, ne bodemo tu zopet navajali, kar se je že storilo sto in stokrat, dozdej, žalibog, brez vsacega praktičnega uspeha. Da bi nas ne nudačala nada na bolje bodočnost slovanstva, zdvojiti bi morali, videč današnje suboparno in mlačno, trezno naše politično življenje, v katerem ginevajo od dne do dne bolj ideali, ki so nas nudačali v prvi dobi našega preporoda.

Malo veselega se nam kaže v ožji naši domovini, v pokrajinah slovenskih, kakor smo že imeli priliko naglašati in niti nade nemamo, da bi se skoraj kaj zboljšalo, dokler se temeljito ne spremeni notranji naš položaj in ne proderejo načela, katera bi v Avstriji osigurala vsakemu narodu prost in neomejen razvoj na podlagi narodne samouprave.

Če se bode torej v naših deželnih zastopih morda vse vršilo bolj po starem tiru in ne bode prilike posebno viharim sejam in razpravam, utegne to biti drugače v deželnem zboru češkem, katerega sedanje zasedanje vzbuja splošno pozornost in v katerem se utegnejo vršiti burni prizori.

Težišče monarhije, vse notranje politike, prenešeno je zdaj v deželni zbor češki, v katerem se imajo nadaljevati obravnave o spravi, o kateri pa ogromna večina naroda neče ničesar vedeti. Ker Staročehi neso odložili svojih mandatov, pa deželni zbor češki ni pravi izraz sedanjega mišljenja narodovega.

Vsled tega vidimo, da bodo v deželnem zboru češkem namestu dosedanjih dveh velikih nasprotnih strank stopile na bojišče tri, to je mladočeška, ki

je odločno proti spravi v tej obliki, kakor jo hočeta vlada in Nemci, Staročehi združeni s konservativnim češkim plemstvom in pa Nemci, za katerimi stoji vlada. Da se niti Staročehi niti konservativno plemstvo ne ogreva za to, da bi se o spravi zdaj nadaljevale obravnave, poudarjali smo že večkrat.

Že v navadnih odaošajih je deželni zbor kraljevine češke, poleg gališkega, največji, kot zastop gospodarsko najvažnejega kraljestva in kot reprezentant češkega naroda, ki niti v moravskem niti v šlezijemskem deželnem zboru nema dostojnega zastopstva, važen faktor v notranjem političnem življenju. V sedanjih razmerah pa je njegova važnost tako velika, da je po vsej pravici smel reči neki organ nemške levice, da je težišče države zdaj v Pragi.

Veliki boj mej idejami germanizacije, centralizacije in nivelizacije narodne in gospodarske z jedne strani in mej idejami federacije, historičnih državnih skupin in samostalnega narodnega, gospodarskega in kulturnega razvoja vseh narodov v tostranski naši državni polovici stopi v novo obdobje, rekel je organ mladočeške stranke. Prirojene, skozi leta umetno zadržane sile, počivajoče v nenemških narodih in posebno v narodu češko-slovanskem, oglašajo se v deželnem zboru češkem v polnem, neprikrašanem svojem izrazu.

Dosti dolgo trudili so se neprijatelji nenemških narodov in deželnih zborov, da bi potlačili popolnoma ali vsaj kolikor mogoče njih veljavo, a zdaj po tridesetletnem trudu primorani so velikniti: Težišče države preneslo se je na Češko.

S tem priznanjem z nasprotne strani izraženo je dosti jasno, kako velike važnosti bode zasedanje deželnega zbora češkega.

Zemlje krone češke doušajo k potrebščinam države na leto čisti donesek nad 120 milijonov goldinarjev. Zemlje, ki donšajo take grotné žrtve, neso samo začasno, slučajno težišče, one so izdatna in trajna podpora državi, one so kakor novi Atlas, na čegar ramenih sloni velikost in mogočnost države. Narod češki kot historični stvoritelj sveto-vaclavske krone boče v tej državni skupini priti do iste veljave, do katere ima popolno pravico.

Dogodki poslednjih let v Evropi kažejo jasno, da je doba slave in vsegamogočnosti za nemške prenapetneže minula in da tudi v tej polovici države ne bodo mogli več tlačiti niti češkega, niti katerega koli nenemškega naroda. Težišče države prenaša se na Češko, tam pa ni in ne bode nikdar mesta za prevlado nemško.

Ko se je vršila sprava z Ogersko, bilo je tudi pomislekov in nasprotovanj na vse strani, a odločnost madjarska dospela je do svojega cilja navzlic vsem oviram.

V češkem zboru se bode menda že v kratkem odločila smer za notranjo našo politiko, razvoj češkega uprašanja bode na vsak način uplival tudi na naše razmere, katere itak neso posebno prijetne in sijajne.

Z velikim zanimanjem bodemo torej zasledovali posebno mi Slovani postopanje čeških bratov, trdno preverjeni, da vstrajna in samosvestna borba takega naroda, kakor je češki, mora ga privedi prej ali slej do zmage.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. marca.

Dalmatinski deželni zbor.

Mej hrvatskimi volilci v Dalmaciji začela se je močra agitacija, naperjena v prvi vrsti proti dr. Klaiču in drugim vladnim pristašem. Odločno narodna stranka zahteva, da se naj dalmatinski poslanci pridružijo brezpogojno Spinčiću in Laginji in naj delajo na ustanovitve jugoslovanskega kluba, ali pa naj se odpovedo svojim mandatom. Klaič hoče tej agitaciji odломiti ost s tem, da bode v deželnem zboru predlagal izjavo glede državno-pravne ukupnosti Dalmacije in Hrvatske.

Tirolski deželni zbor

bavil se bode tudi letos s šolskim zakonom. Lani že izročila je bila vlada zakonski načrt, o katerem se je odsek dolgo posvetoval, kajti klerikalci hoté na vsak način ohraniti duhovščini glavni upliv na šolo in se upirajo državnemu nadzoru. Vlada izpremenila je letos to svojo predlogo, a vzlic temu, da ji je škof Tridentiski naklonjen, ni dosti upanja, da bi obveljala, gotovo pa je, da bode deželni zbor imel sklepati o nekaterih drugih zadevah učitelj-

LISTEK.

V nočni tišini.

(Ruski napisal S. Pronskij, prevel V. K. Ratimir.)

(Dalje.)

— A tebi je ukazal kralj stopiti v samostan, pregovoril je hladno jezuit in podal mi drug papir.

Pri teh besedah se je zgrudila žena na tla. Hotel sem škočiti k njej, a fratri so me zgrabili in ne gledé na obupno nasprotovanje zvezali me in odveli v ta-le samostan. Drugi dan so me postrigli. Zaman sem prosil gvardijana, da bi mi dovolil vsaj jeden trenotek videti Nastasijo. Tri dni je bil gluhi in nem za moje prošnje. Naposled se je omečil in povél me k ženi . . . od tega dne pohajam k njej vsako noč, in srečna sva, jako srečna . . . črni ljudje naju vendar niso razločili!

Pri teh besedah sijalo je kapucinovo oblično v veličastji večne nepremagljive ljubavi.

— A sedaj, pojdiva, povedem te k njej! pristavil je poveljno.

— Ste li šli? prestrigla je besedo Kritskemu Marija Nikolajevna, ki se je kar zasopla vznemirjenosti.

— Kaj se bojiš? zasmejal se je brat.
— Ne bojim se, toda . . . — odgovorila je v zadregi.

— Ne moti ga, jo je ustavil njen mož.
— Seveda, šel, nadaljeval je Andrej Petrovič, zgubljuje vedno bolj in bolj spoznanje svojega lastnega „jaz“, — moral sem pokazati, da je vse, kar se je zgodilo z menoj, popolnoma naravno. Z njegovim predlogom sem bil povse zadovoljen.

— A kakor je bilo vidno, zapazil je, da je še rano, vzal iz žepa okroglo, jajcu podobno uro, pogledal na-njo in rekel:

— Še četrt ure je treba počakati. Obleci se in ne moti me pri pisanju.

— Kaj pa pišeš?

— Letopis človeških trpljenj in ljudskih krivic pripravljam, odgovoril je mračno menih. Njegovo pero je naglo zaškripalo po papirju . . .

Jaz sem odšel in začel oblačiti se. Nehoté sem pogledal na steno in zapasil, da podobe ni bilo več.

„Čudno“, sem si mislil, „saj je bila zvečer tu. Kam je izginila?“ A ne da bi se ustavljal pri tej misli, osredotoval sem vso svojo skrb v to, da bi bil pripravljen, ko me kapucin pozove.

Nikdar v življenju nisem še skušal takega

težkega čuta, — čutil sem, da sovražim Jana Branevskega z vsemi dušnimi močmi, a mej tem sem ga neasprotovaje poslušal in znal, da moram izpolnjevati njegovo voljo. Dasi sem se silil na vse pretege, vendar nisem mogel stresti s sebe njegovega težkega, neznosnega bremena — očaral me je hudimi, pogubnimi čari . . . Popolnoma sem pal v njegovo vlast, trpel, mučil se, a nisem se mogel oprostiti . . . Vse v njem me je odujevalo — i njega goreči pogled, i hladni prezirni nasmeš, i ves njegov veličastno-zlobni, ošabni vid . . . A on me je premagal, premagal mojo dušo, moje spoznanje, mojo voljo, in hlapčevski sem se mu pokoril . . .

— Sedaj pojdiva! razlegnil se je nakrat menihov glas.

Tihimi, umerjenimi koraki šel je k steni in zlehka dotaknil se je z roko. Takoj se je odločil nevelik njen del in iz odprtine je vlažno in hladno zadišalo. Menih se je nekoliko nagnil in šel naprej, a jaz sem mu sledil. To so bile tajne stopnice, meni prej popolnoma neznane. Šli smo tiho, varno stopaje s stopnice na stopnico. Nepregledna megla je naju okroževala. Da bi ne pal, sem se prijemal za robato steno; bila je prevlečena s hladno vlažnostjo in od tega dotikanja pretresal mi je mraz telo. Stopala sva nizdolu jako dolgo. Naposled so

skega stanu. Ad captandam benevolentiam bodo zvišali plače!

Lakota na Ogerskem.

Nemški in ogerski časopisi poročali so z nekim tajnim zadovoljstvom o grozni lakoti na Ruskem. Glavni namen jim je bil pri tem oškoditi po mogočnosti ruski kredit v inozemstvu. Sodimo, da bi bili ti novinarski bandidje dosti bolj storili, da se se pobrinili za lakoto na Ogerskem. Madjarska vlada je doslej skrbela, da o tej lakoti ni prišlo ničesar v javnost, ker bi jej to moglo škoditi, a vsa ta skrb je bila zaman. Poslanec Helfy, strog opozicionalec, interpeloval je v zadnji seji vlado glede lakote v severni Ogerski; ki je razširjena sploh, zlasti pa v komitatu Arva, kjer je že 75 ljudi umrlo lakote. Vlada priznava, da je lakota, taji pa, da je tako razširjena, kakor govoré opozicionalcu.

Vnanje države.

Grške homatije.

Grški kralj in njega ministerski predsednik Delyannis sta se sprla, tako da je kralj pozval Delyannisa, da se odpove. Ministerski svet je ukrenil, naj se Delyannis vzlic kraljevi želji ne odpove in narodna zbornica, kateri je Delyannis vso stvar razložil, izrekla mu je svoje zaupanje. Nebrojna množica spremila je Delyannisa iz zbornice do doma. Minister zahvalil se je za prirejene mu ovacije raz balkon in slovesno izrekel, da se ne umakne. Kralj pozval je zmernega Konstantopolosa, da prevzame ministersko predsedstvo in sestavi novo vlado, kar je ta nemudoma storil. Konflikt mej kraljem in zbornico je skoro neizogiben.

Norveški storthing

razpravljal je več dni zelo kočljivo stvar, ki se tiče razmerja mej Norveško in Švedsko. Po ostri debati vsprejela je zbornica od leveice predlagani dnevni red; da je namreč konzulatstvo popolnoma zasebna zadeva Norveške, glede katere imado določati samo norveški državni faktorji, za ureditev sedanjih razmer pa more eventuelno tudi vkupni državni svet uplivati. Ta dnevni red vsprejela je zbornica s 64 proti 48 glasom. S tem je ta za švedsko-norveško razmerje nevarna stvar vsaj začasno pokopana.

Škof Ireland.

V neki severoameriški sinodi predlagal je škof Ireland, da se nasvetuje sv. očetu, naj se odpove posvetnim tirjatvam in naj se omeji na to, da ohrani katoliški cerkvi evangelsko-apostolski značaj. Ta nasvet doslej v Evropi povsem neznanega škofa vzbudil je povsod velikansko senzacijo. Da v Vatikanu te senzacije niso veseli, je pač umevno. Zato so dobili papeževi politiki služeči listi nalog poročati, da se je škof Ireland izrekel za papeževo politiko. Dunajski listi vedeli so za ta ukaz, še predno je „Moniteur de Rome“ kaj pisal.

Dopisi.

Izpod Jepe na Koroškem 2. marca. (C. kr. kmetijska družba za Koroško pa Slovenci.) Da nam Slovincem osrednji odbor c. kr. kmetijske družbe za Koroško ni naklonjen, čutili smo že davno; saj še ni nikdar ničesar storil za slovenske kmete na Koroškem. Vender pa nismo mislili, da gre tako dalje, da nam ne privoščiti niti potovalnega učitelja, ki bi nas mogel o kmetijskih stvareh poučiti v našem slovenskem jeziku. Zategadelj naj bi posnemali vsi slovenski kmetje vrlega kmeta Gailerja-Iliča na Kopanji, ki je odposlal te dni na osrednji odbor imenovane družbe pismo, v katerem je poudarjal, da je centralni odbor koroške kmetijske družbe o popolnoma opravi-

se stopnice končale in začel je podzemski hodnik. Tu je postalo še mrzleje. Hladne kaplje vode padale so z vrha, pod nogami čutila se je luža. Vlažnost prehajala je skozi in kar mrzlica me je začela tresti. Menih je šel nagajivo naprej, vedno hitrejšimi koraki, da sem moral skoro bežati za njim. Naposled zablížčal je pred menoj bled žarek svetlobe, razsvetljuje vitko postavo mojega voditelja in sive stene podzemnega hodnika. Svetloba postajala je vedno jasnejša... Prišla sva izpod zemlje; pogledal sem nehoté na svojo obleko in skoro sem zakričal — kar spoznal se nisem. Na meni bil je polu-kaftan zelene boje, nemškega, starega kroja, klobuk, hlače, črevlji — sploh, vsa obleka iz časov Petra Velikega. Prvi trenutek sem kar ostrmel... a potem se mi je nekaj davno prošlega vzbudilo, premaknilo v prsih, čutil sem, da živim novo, dasi nekaj bivše, a sedaj vzdramivše se življenje. Da, to življenje je bilo vsekdar v meni, toda jaz sem je nekako zabil, a sedaj-le domislil. S tem spoznanjem vzbudil se je v meni še bolj mogočen čut globokega, nepremagljivega sovraštva h kapucinu. Moj strah pred njim je izginil, potisujen iz arca od kipečega, v meni se kuhajočega srda.

(Dalje prih.)

čeni prošnji kat. polit. in gospod. društva na ministerstvo, da bi se nastavil slovenski popotni učitelj, se izrazil nasprotno, češ, da na Koroškem ni potrebe za slovenskega potovalnega učitelja in se gre le za politično agitacijo. Ta ukrep je šaljiv za koroške Slovence in kaže, da centralnemu odboru ni prav nič mar za blagor slovenskih kmetovalcev, ker jim niti pouka v gospodarstvu, ki nima nič opraviti s politikom, ne privoščiti v materinem jeziku. Sploh se centralni odbor ne kaže naklonjenega slovenskim gospodarjem, kajti tudi že lansko jesen objubljenega vagona soli za kmetovalce v Rožni dolini še do današnjega dne ni nikdo videl. Zatorej naznanja pisatelj pismeno, da izstopi iz družbe, katere član je bil 6 let, in se nadeja, da bodo jednako storili tudi drugi slovenski kmetovalci.

S tem pismom vrnil je tudi listič, ki ga izdaje kmetijska družba koroška, seveda samo v nemškem jeziku.

Kmetje si bodo v našem okraji naročili rajši „Kmetovalca“, ki ga izdaje c. kr. kmetijska družba kranjska, urejuje pa jako izvrstno nje tajnik gosp. G. Pirce.

Ta list dobivali bi koroški kmetje izjemoma tudi lahko ceneje, ako bi se jih več oglasilo. Sploh bi bilo dobro, da nas koroških kmetov prav mnogo pristopi k c. kr. kmetijski družbi kranjski, katera bo gotovo tudi svojim udom izven Kranjskega rada privoščila slovenski pouk in še druge dobrote.

V Št. Petru na Krasu, 29. februarja. [Izv. dop.] Tukajšnje bralno društvo „Mir“ priredilo je preteklo soboto, to je 27. t. m., v prostorih g. J. Korošca veselico, na katere sijajni izid sme odbor v resnici ponosen biti.

Zbralo se je mnogo odličnega občinstva v veseličnih prostorih. Šteli smo nad sto in trideset oseb, mej temi mnogo odličnjakov iz Postojine, Bistrice, Knežaka, Zagorja, Kalca i. t. d. S tem, da je bližnja okolica poslala toliko zastopnikov vseh stanov, pokazalo se je, kako priljubljeno da je bralno društvo „Mir“ povsod.

Vsi sodelujoči brez izjeme so pokazali, da so svoji nalogi popolnoma kos.

Postojinski kvartet izvrševal je svoje točke izvrstno.

Gospod Brežanski izvršil je izborna svojo težavno deklamacijo („Pisarjev sin“) in burno ploskanje, katero je žel, naj mu je v hvaležno plačilo za njegov trud.

Igro „Eno uro doktor“ igrali so naši diletantje prav dovršeno. Glavno ulogo „Ančika“ prevzela je gospica Ivanka Koroščeva in to vlogo tako dovršeno igrala, da nas je vse očarala. Pa tudi vse druge uloge igrale so se povsem hvalevredno. Gospa Jelenčeva in gospica Morel pokazali sta s svojim igranjem, da nista prvič na odru. Škrjanec (g. Kržišnik) nas je tudi kaj prijetno iznenadil s svojo vlogo in nam s tem pokazal, da trud in resna volja mnogo zamoreta. Ravno tako so ostali gg. Vetrnik (g. Klopčar), Sedlač (g. Tišina) lekarniški učencec (Tišina), Plesnik (g. Jelenec) in sosebno dr. Žrjav (g. Brežanski) svoje naloge izvršili izvrstno. Tem večja je pa zasluga vseh igralcev, če pomislimo, da se je vsa igra brez šepetalca igrala, ker je ta dospel prepozno. Občinstvo ploskalo je pa tudi igralcem in se tem potom zahvalilo na redki užitek.

Po igri zapeli so nam gg. pevci še jedno in potem hajdi na ples, katerega vodstvo je iz uljudnosti prevzel g. M. Lavrenčič. Ples je bil jako živahen, prvo kadriljo plesalo je 20 parov in zadnjo ob 1/25. uri zjutraj še zmiraj 14 parov.

Še le pozno zjutraj, ko se je približal gospodom iz Bistrice čas ločitve, segli smo si v roke in šli vsak proti svojemu domu in čestitali smo si v arci k svojemu sijajuemu vspehu. Lepa hvala pa vam vsem, kateri ste nas počastili in nam tako dali priliko pokazati, kaj zamore sloga. Bodimo zmiraj tako složni, tako jedini, potem bomo lahko zmiraj z dr. Žrjavom vskliknili: „Viktorija! Zmaga je naša“.

Iz Šoštanjja 2. marca. [Izv. dop.] Kakor povsod, tako se je tudi od nas poslovil z včerajšnjim dnevom šaljivi in v obče priljubljeni ter po celem Slovenskem poznati Kurent in marsikatera vrla Salečanka solzila se je na skrivnem pri njegovem odhodu in žalostnim srcem gledala za njim, tolažila jo je jedino le njegova častna beseda, da se v desetih mesecih zopet povrne.

In tudi mi, ki gotovo nismo mislili delati v letošnjem predpustu ženitne pogodbe, bomo ga

težko pogrešali, kajti toliko veselje in toliko zabavnih večerov, kakor nam jih je priredila naša Čitalnica v preteklem pustu, še niso Šoštanjčani poprej nikdar doživeli; izmej najimenoitnejših in najbolj obiskovanih veselje omeniti hočem samo ono, ki se je vršila dne 7. svečana „tombola s plesom“ in ono, ki so jo priredile naše vrle dame dne 21. svečana. Uspeh bil je sijajen in udeležba ogromna, veliki prostori naše Čitalnice bili so do zadnjega kotička natlačeni in nabralo se je samo pri teh dveh veseljih čez 60 gld. čistega dobička.

Posebno pri zadnji omenjenih veseljih pokazale so se naše ljubeznive in nežne gospe in gospice kot vrle in uzorne Slovenke in posebno hvalo in čast za sijajen uspeh te veselice zaslužila si je v prvi vrsti neumorljiva in za narodno stvar navdušena gospa Ivanka Kačič.

Hvaležni smo pa tudi našemu vrlemu predsedniku gosp. Ivanu Vošnjaku, da je preskrbel Čitalnici nov glasovir, in tako k našim veseljem in zabavam mnogo pripomogel. Hvala tudi našima vrlima pevcema gg. učiteljema J. Gostinčarju in J. Kramerju, ki sta nam zmiraj za dobro petje skrbela.

Sploh je zanimanje za našo Čitalnico zmiraj večje, število udov raste od dne do dne in naši nemškatarji že sami pripoznavajo, da Šoštanj nikakor ni več „urdeutsch“.

Iz Sevnice 29. svečana. [Izv. dop.] V Sevnici se bode tedaj razširilo še precej novo, a premajhno šolsko poslopje, da bode potem tudi četrta učna soba in nadučiteljevo stanovanje pod jedno streho. Dotična zniževalna družba je že razpisana na 6. dan sušeca. Vso delo je preračunjeno na 3929 gld. 37 kr. Sedaj je eden razred posebej v zasebni hiši v sredini trga in to je zmirom več ali manj sitno, najbolj pa za g. voditelja, kateremu je večkrat obiskati zdaj ta, zdaj oni razred. Mislim, da bo potem v tem oziru dolgo let mir, kar je v sedanjih slabih časih davkoplačevalcem res želeli.

Tudi v bližnjem Rajhenburgu so iste šolske razmere; v šolskem poslopju, ki stoji še le dobrih 30 let, ni prostora za 4. učno sobo, in tudi sedanja, veliko premajhna tretja učna soba v njem je samo za silo, je le začasna. Poslopje, zunaj lepo in veliko, je imelo prvotno vender le samo dve učni sobi z drugimi, za šolskega voditelja in podučitelja potrebnimi prostori. Sedaj namerava baje tamošnji krajni šolski svet posnemati napredne Sevnice, to se pravi, vse 4 razrede s konferenčno sobo vred misli spraviti pod jedno streho, kar se mu utegne z razmerno malimi stroški posrečiti, ako bo vzel to delo v roke praktičen mojster. Izvedel sem tudi, da hočejo probujeni Rajhenburžani porabiti lepo priliko v nakup čedue hišice z velikim vrtom v šolski namen.

Prijazna, vmes tudi prav lepa šolska poslopja kakor: na Zidanem Mostu, v Loki, Razborji, Sevnici, pri Sv. Antonu, na Blanci, v Rajhenburgu, na Vidmu, v Zdolah, Sromljah, Pišecah, Brežicah, v Dobovi, na Bizeljskem i. t. d., pa tudi onkraj Save, zlasti ono na Krškem, so nam vesele priče, da tudi Slovenci tudi kulturno napredujejo, kar potrjuje tudi lepo število udov naše cvetoče družbe sv. Mohorja v teh obsavskih krajih, katero število bo v bodočih letih gotovo še večje, ker se dela tu združenimi močmi.

Naš doseđanji župnik (duhovni svetovalec in ud okr. šolskega sveta), č. gospod Anton Šibal, nas misli v kratkem zapustiti ter se preseliti v prijazne Teharje poleg lepega Celja. Želimo odločnemu možu (kadar je treba), da bi na svojem novem, boljšem mestu še mnogo let preživel zdrav, vesel in zadovoljen! Hočemo ga ohraniti v dobrem spominu.

Domače stvari.

— (Deželnemu muzeju) je gospod ces. svetnik Murarik podaril dve podobi, predstavljajoči Bojanca in Bojanko v narodni noši. Podobi sta bili na Dunaju v kmetijski razstavi leta 1890 razstavljene. Želeli je, da bi lepi vzgled gospoda ces. svetnika posemali tudi drugi rodoljubi. Tovarniški izdelki se širijo mej ljudstvom, domača obrtnost pa gine tako, kakor narodna noše. Kdor ima priliko, naj se potruži, da nabere, kar je še dobiti.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 6. t. m. imeli bomo izredno zanimivo gledališko predstavo, kakor smo že naznanili včeraj. Ne dvomimo, da bode umetnost ljubeče naše občinstvo vedelo

ceniti neumorno delovanje beneficijanta gosp. prof. Gerbiča in njegove velike zasluge za dovršenost, v kateri se nam predstavljajo muzikalne točke slovenskega gledališkega repertoira ter da bode napolnilo do zadnjega prostora Čitalniško dvorano in tako pokazalo svoje priznanje kapelniku „Dram. društva“.

— (Odlikovanje.) Stavbinski podjetnik Oskar baron Lazarini dobil je od cesarja naslov stavbinskega svetnika.

— (Učiteljske plače na Kranjskem.) Poroča se nam: Dne 29. pr. m. sklical je g. Šuman, c. kr. deželni šolski nadzornik, gg. odbornike deželne učiteljske konference v posvetovanje zaradi sestave prošnje na visoki deželni zbor — zadevajoče zboljšanja in uredbe dosedanjih učiteljskih plač. Splošno je znano, da je dosedanja razdelitev učiteljskih plač na Kranjskem v marsičem pomanjkljiva in se je zlasti na učitelje jednorazrednic premalo ozirala jemalo. Kajti mnogo teh je ostalo še vedno v četrtem plačilnem razredu s 450 gld. letne plače. V rečni seji se je zatorej po daljšem posvetovanju vsprejel nasvet, da naj bi se odstotki višjih dveh plačilnih razredov zvečali, nižjih dveh pa zmanjšali. Dosedaj je bilo v I. plačilnem razredu 5, v II. 10, v III. 35 in v IV. 50 odstotkov; po sedanjem nasvetu naj bi pa prišlo v I. plačilni razred 8, v II. 12, v III. 40 in v IV. 40 odstotkov. S tem povišanjem bi se dežela obremenila za letnih 7300 gld. Upati je, da ta res skromna prošnja ne ostane pri naših gg. deželnih poslancih — glas upijočega v puščavi. Vsi drugi, od deželne učiteljske konference stavljeni nasveti in predlogi ležijo baje še nerešeni pri c. kr. deželnem šolskem svetu.

— (Dreotova zapuščina) bode se v kratkem izplačala postavnim dedičem. Kakor znano, umrl je Ljubljanski veletržec Aleksander Dreot v decembru l. 1888. brez oporoče. Zdaj je stvar dogana in se bode dedščina, ki znaša 810.000 gld., razdelila med štiri redbine, katerim se je priznala dedna pravica. Tri četrtine te vsote dobe dediči v Mozirji in v Št. Ilju na spodnjem Štajerskem. Dedna pristojbina znašajo 75.895 gld.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 11. do 27. februarja 1892 kaže, da je bilo 19 novo-rojencev (= 32.2‰), umrlih 36 (= 62.4‰), med njimi 8 za jetiko, 1 za hripo, 27 za različnimi boleznimi. Med umrliimi je bilo 13 tujcev (= 36.1‰), iz zavodov 13 (= 36.1‰). Za infekcijskimi boleznimi so zboleli za hripo 10 oseb.

— (Amateur žepnih ur.) Pri porotni obravnavi dne 1. t. m. zatožen je bil zopet mlad fant, 16letni Jože Bizjak, in sicer hudodelstva tatvine. Komaj 12 let star, prišel je bil zatoženec že v konflikt s sodiščem. Zaradi tatvine obsodilo ga je namreč okrajno sodišče v Škofji Loki; ukral je nekemu Pevku več premakljivostij, med katerimi je bila tudi žepna ura. Pozneje imel je opraviti zatoženec tudi z Ljubljanskim sodiščem, ker je bil v družbi dveh enakih malopridnežev, Tineta Godna in Naceta Janežiča pokradel nekaj manjih stvari. Ko je bil zatoženec 14 let star, sodilo ga je sodišče v Celovci, ker je bil ukradel Francu Jeriču žepno uro. Po prestani kazni pohajkoval je zatoženec brez dela in ko so bili lani veliki manevri v Celji, prišel je tudi Jožef Bizjak tja. Je li se mu je tam posel njegov, tatvina žepnih ur, posrečila ali ne, tega preiskava ni mogla dognati. Ko so kmalu potem Bizjaka zaprli v Zagrebu, našli so pri njem dve žepni uri. Na potu iz Celja v Ljubljano, prisvojil si je zatoženec v Črnučah žepno uro Mihe Snoja in sicer iz zaprte omare. Pri tej priliki stisnil je pod pazduho tudi dve knjižici Ljubljanske mestne hranilnice, na kateri je bilo uplačanih 290 gld. 55 kr. in 17 gld. Glede teh hranilničnih knjižic napravil je pa bil Bizjak račun brez Mihe Snoja, kajti ta zapazil je tatvino še tisti dan, dne 4. septembra, a že drugi dan na vse zgodaj je prišel v Ljubljano in vso stvar naznanil v mestni hranilnici. Bizjak je pa bil toli navihan, da ni šel sam iskat denarjev v hranilnico. Naprosil je marveč tujo kmetico, Johano Ramovš, pred Koslerjevo pivovaruo, naj gre zanj v hranilnico in naj vzdigne denarje in sicer 800 gld., ker je v knjižicah baje 1200 gld. Johana Ramovš prigovarjala je Bizjaku, naj ne vzdigne denarjev, a ko ji je ta obljubil za pot 5 gld., udala se je prošnji in šla z njim v kranjsko hranilnico, kjer so ji povedali, da mora iti v mestno hranilnico. Bizjak čakal je pred hranilnico pri Waldherjevi hiši in z žensko šel pred

magistrat, kjer se je postavil za vodjak in čakal. Ko so redarji prijeli žensko in je povedala, da jo čaka izročitelj knjižic pri vodnjaku, šli so redarji po Bizjaka, a ta jo je še pravočasno odkuril in šel v Zagreb, kjer so ga deli pod ključ o priliki slavnosti gasilnih društev. — Zatoženec taji vse z neko izredno nesramnostjo. Porotniki potrdili so stavljeno jim uprašnje in sodišče je obsodilo Jožeta Bizjaka na dve in pol leta težke s postom poostrene ječe.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri predvčerajšnji obravnavi zatožen je bil cigan Valentin Huber hudodelstva tatvine in težke telesne poškodbe. Kakor vsi cigani, je tudi Huber tat iz navade. Dne 12. dec. pretečenega leta kradel je v družbi z nekim drugim ciganom v Topolovcu in ko se mu je postavil kmetovalec Alič po robu, češ, naj da ukradeno blago nazaj, sprožil je samokres (pištolo) nanj in ga težko, skoraj smrtno ranil v prsa. Huber prav po ciganski vse taji, neče nikogar poznati in je nedolžen, kakor beračev koš. Porotniki spoznali so ga jednoglasno krivim in obsojen je bil na šest let težke ječe, poostrene s postom vsak mesec. — Pri prvi včerajšnji obravnavi je bil kajžarski fant, 22 let stari Alojzij Čebašek iz Vodice obsojen radi hudodelstva uboja. 3. januarja t. l. pili so nekateri kmetijski fantje v neki gostilnici, kjer sta se Janez Plevel in zatoženec sporekla zaradi nekega dekleta. Ko so odšli iz gostilnice, sunil je zatoženi Čebašek Plevel-a s tomiskim nožem v desna prsa, da je Plevel vsled rane dne 22. februarja t. l. umrl. Obsojen je bil na šest let težke ječe, poostreno s postom vsak mesec. — Pri drugi obravnavi zatožen je bil posestnika sin Franc Dežman, 20 let star, hudodelstva težke telesne poškodbe. V Ribnem pri Bledu skregala sta se z kajžarjem Janezom Janšo in Dežmanu mu je vrgel kamen v desno oko, tako da je Janša zgubil vid na desnem očesu da ne vidi več, kakor to, ali je dan ali noč. Dežman je bil obsojen na štirinajst mesecev težke ječe in ima plačati Janši 500 gld. za oko, 30 gld. pa za boletine. S to obravnavo so porotne obravnave prvega letošnjega zasedanja končane.

— (Nesreča.) Posestniku Jakobu K. v Danah vrnil je te dni neki sosed posojeno puško. Ko jo je ogledaval, sprožila se je in strel je zadel poleg stoječega mladeniča Janeza K. tako nesrečno, da je umrl drugi dan.

— (Maskarada „Celjskega Sokola“.) Iz Celja se nam piše: In ni ga več. S težkim srcem je odhajal, ko so se zbrali k njegovemu slovesu častilci od severa in juga — mi mislimo častilce Kurentove. Dve ljubki Moskovčanki, tri prekrasne Poljakinje, Črnogorka, Turkinja, Grkinja, Španjolka, ukrajinska Rusinja, Škotkinja in Alzačanka, vse so prihitele počastit velikega svojega prijatelja Kajda, pridružila se jim je tudi majka Slavija, slovenska sokolica, dekle-cekinarica, ženski jockey in lepa zvezda večernica. Za ljubovno občevanje skrbela sta 2 postillona d' amour, okoli njih se je sladkal preljubezniv bonbonček in celo mesec april postal je to pot ženskega spola. Priropotal je donski kozak, silni vitez Grimijan, prikral se je bosenski cigan, dospela sta tudi dolgopeti Alzačan in dolgočasni savojardski čebular, konečno prikimal je tudi kraljevski lajtenant in njegov paž. Občno pozornost vzbudil je I. slovenski cirkus pod slavnim vodstvom firine Tinko-Čanben, katera je s težkim trudom zbrala najboljše umetnike, harlekine in klowne in dve posebno krasni umetelnici, ki sta nabrali cirkusove ustoppine 84 gld., katero ste velikodušno poklonili za zastavo „Celjskega Sokola“. Takova je bila naša maskarada. Naše občinstvo je pokazalo, da prav želi taci zabavi, zato merodajni gospodje ne store prav, če ne uvažujejo celega pomena taci veselice. Želeti je le, da se nam posreči v kratkem pridobiti si prostorov, ki bi nekoliko bolj ustrezali našim potrebam. Potem bode Celje tem laglje duševno središče štajerskih Slovencev.

— (Svojo mater je hotel otrovati) kmetijski sin A. Marin v Serjancih pri Ormožu. Primesal je mišnice v juho. Ker je pa mati le malo zaužila, spoznavši, da stvar ni naravna, otela si je življenje. Nečloveškega zločinca odvedli so orožniki v zapor.

— (Bralno društvo pri sv. Ivanu pri Trstu) imelo je preteklo nedeljo jako lepo veselico, pri kateri sta nastopila prvič domači tamburaški zbor in pevski zbor, ki sta oba prav častno rešila svoji nalogi. Brdke okoličanke prišle so v

krasni narodni noši. Deklamacija in igra „Ultra“ izvršili sta se na občno zadovoljnost. Vsem sodelujočim gre priznanje za njih trud, društvu pa želimo, da bi se krepko razvijalo in delalo za probujenje naroda.

— (Iz Trsta) se poroča, da je včeraj tako medlo, kakor že več let ne in je burja bila silna. V okolici zapadel je sneg prav visoko. Vsled silne burje več parobrodov ni moglo iz Trsta odpluti. O burji in zametih na Krasu poročali smo že včeraj. Danes došle so pošte zakasnjene ali pa so izostale.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. marca. Dr. Rieger, ki se poda odtod za šest tednov v Arco na Tirolskem, se je izrazil v zasobnem pogovoru, da se hoče popolnoma odpovedati vsemu političnemu delovanju, ker je glede na svoje zdravje počitka potreben.

Dunaj 3. marca. Cesar odredil, da se pospešijo zgradbe pri novi dvorni palači, da dobe delavci brez dela kaj zaslužka. Do zdaj se je nabralo 77.000 goldinarjev. Na raznih krajih razdeljuje se kruh in juha mej najpotrebnejše.

Dunaj 3. marca. Finančni minister Wekerle došel je sem in imel konferenco z dr. Steinbachom o uprašnji regulacije valute.

Rim 3. marca. Opozicijski listi trdijo, da deficit znaša 30 milijonov. Vladi prijazni listi pa pravijo, da je ta trditev tendenciozna.

Bruselj 3. marca. V ministerski palači našli so več dinamitnih patron, s katerimi se je nameraval izvršiti atentat. Našlo se je tudi zakopano v zemlji več patron in 50 kilogr. dinamita. Mnoga hišna preiskavanja so dokazala, da so nemški, francoski in angleški anarhisti mej sabo v zvezi. Zaprtih je več oseb.

Berolin 3. marca. „Nordd. Allg.-Ztg.“ imenuje socijalne demokrate kot intelektualne prouzročitelje zadnjih izgredov.

Trst 4. marca. Od danes zjutraj stoje v plamenu pri banki „Slaviji“ za 124.000 goldinarjev zavarovana poslopja Friderika de Seppi v Contrada Madonnina. Strahovita burja ovira gašenje.

Budimpešta 4. marca. Adresni odsek poslaniške zbornice vsprejel z zadoščanjem načrt aadre, ki poudarja trdni sklep, vzdržati nespremenjeno spravo iz l. 1867. Dalje obeta, da se bode zbornica rada udeleževala reformskih del, katere navaja prestolni govor. Splošni želji ustreza obljubljeni predloga o regulaciji valute. V načrtu izreka se nada, da se ugodno reši reforma uprave. Zbornica bode skušala na vso moč, da vzdrži dobro sporazumljenje mej cerkvijo in državo. Prestolni govor dal je veselo zagotovilo, da bode Ogerska uživala blaginjo miru. Zbornica bode radovoljno podpirala vlado.

Razne vesti.

* (Slovaško akademsko društvo „Tatran“ na Dunaji) razpustila je vlada, ker je baje sezalo v politiko. Razpuščeno društvo obstajalo je na Dunajskem vseučilišču že 28 let in se je na podlagi svojih pravil pečalo tudi s slovensko literaturo. Povod razpuščenju dalo je neko poročilo, katero je društvo poslalo ameriškemu listu „Noviny“. Vsled tega odzvel se je imenovanemu listu tudi poštni debit za našo državo.

* (Roparska morilca Schneider in soproga.) Ker dotični akt o obsodbi omenjene dvojice še ni prišel v kabinetno pisarno cesarjevo, bode težko pred polovico tega meseca se mogla dognata konečna rešitev.

* (Delo za stradajoče.) Poljski listi poročajo, da bode ruska vlada dala graditi več cest na Poljskem v lastni režiji, da tako pomore bednemu prebivalstvu.

* (Zasačeni ponarejalci denarjev.) V Szegedinu zasačili so celo družbo ponarejevalcev denarja, v kateri je bilo šest Ogrov in jeden Rumunec. Našli so pri njih potrebne stroje in za 380 gld. ponarejenega denarja avstrijskega in rumunskega. Vse zasačene izročili so sodišču v Beli cerkvi.

* (Nesreča.) V Stanislavu v Galiciji ponesrečil je bivši član legije prostovoljcev iz l. 1848., pozneje major v turški vojski in sedaj železniški uradnik Ivan Hozowski vitez Sas. Ko je hotel preko železniškega tira, zgrabil ga je stroj in raztrgal popolnoma.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko zganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve steklenici se ne pošilja. 6 (42-3)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Zahvala.

Povodom smrti preblage soproge daroval je visokodni gospod Vinko Dolschein ubožnemu zakladu Postojnskemu znesek 25 gl., za kateri dar se mu izreka najtoplejša zahvala.

Županstvo v Postojni
dne 2. marca 1892.

Miroslav Vičič.

Zahvala.

Dasi so se objavila že po vseh slovenskih listih obširnejša poročila o slavnosti Bleiweisovi, katero je priredilo akad. društvo „Slovenija“ v 8. dan svečana t. l., vender si šteje odbor označenega društva v prijetno dolžnost, se tem potom javno zahvaliti vsem p. n. damam in gospodom za preprijazno sodelovanje, posebno g. opernemu pevcu Josipu Trtniku, g. stud. iur. J. Macaku, mešanemu zboru „Slovenskega pevskega društva“, na čelo mu g. pevovodji A. A. Buchti, častnemu pevovodji „Slovenije“ g. J. Jifiku in tamburaškemu zboru bratskega hrvatskega akad. društva „Zvonimir“.

Nadalje se iskreno zahvaljujemo vsem Dunajskim Slovincem in Slovanom sploh, ki so nas blagovolili tako izdatno podpirati v moralnem in gmotnem oziru. Kakor drugokrat, isto tako so namreč tudi pri tej priložnosti že pred slavnostjo blagovolili darovati znatne doneske gg.: dvorni svetnik prof. Jagič, centralni nadzornik sev. žel. Ivan Rybař inženier Tomšič, gvardijan Pollak, dvorni svetniki Zelny, dr. Laube, Abram, predsednik „Slovenskega podpornega društva“ Na vratil, nadzornik sev. zap. železnice Miklavčič in gojenec voj. akad. Milan Bleiweis-Trsteniški.

Iskrena zahvala gre tudi gg. slov. državnim poslancom, v prvi vrsti g. dru. Ferjančiču, ki je, dasi so nekateri že pri slavnosti darovali izdatke vsote, nabral še 35 gl., in sicer so blagovolili darovati gg.: prof. Šuklje, kanonik Klun, dr. Ferjančič, svetnik pl. Globočnik, Povše, g. Alfred Coronini in dr. Gregorčič, istotako mladocerknim državnim poslancom, ki so darovali 20 gl.

Iz domovine blagovolili so poslati izdatke doneske gg.: kurator Šervicelj iz Koroške, not. kand. Hočevar, ces. svetnik Murnik, Roszbacher, trgovec v Celovcu, poštni kontrolor Koderv v Tridentu, dva Slovence iz Pazina po dr. Rybařu, Kajzelj trgovec v Ljubljani in g. Martelanc.

Razven teh je darovalo še mnogo gospodov pri slavnosti znatne svote, katerih imen pa ne moremo objaviti, ker nam neso vsa znana. Vsem gospodom darovateljem najiskrenejša zahvala! Naj bodo preverjeni, da podpirajo dobro stvar, in da zajema „Slovenija“, središče učee se slovenske mladine na Dunaji, iz tega mnogostranskega zanimanja od strani slovenskega in sploh slovanskega občinstva za svoje delovanje mnogo nautušenja in svežo mod za nadaljno delo.

S prošnjo, da vsa p. n. gospoda blagovolijo tudi v bodoče ohraniti isto naklonjenost društvu našemu, bilježimo z najodličnejšim spoštovanjem

za odbor:

J. Žrnave, stud. phil. V. Ravnikar, stud. iur.
t. č. predsednik. t. č. tajnik.
Na Dunaji 27. svečana 1892.

Tujci:

3. marca.

Pri **Mališi**: Schwegel, Winter, Maler, Skibbe, Köwy, Geludig, Seidner, Rzabetz z Dunaja. — Schwarz, Kont iz Budimpešte. — Hočevar iz Vel. Laš. — Nepomucky iz Prage. — Lauterbach iz Češkega. — Arko iz Eibnice. — Spintre iz Kočevja.

Pri **Slovanu**: Weinberger, Berger z Dunaja. — Fischer, Bučar iz Kamnika. — Lenarčič z Vrhnike. — Weissler iz Zagreba. Dr. Wölfler iz Gradača.

Pri **juškemu kolektorju**: Makart iz Manakovega.

Pri **bavarskem dvoru**: Mejač iz Morav. — Pečnik s Krškega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. marca	7. zjutraj	731.1 mm.	-5.2°C	sl. vzh.	snež.	10.20 mm.
	2. popol.	730.7 mm.	-5.4°C	m. vzh.	snež.	
	9. zvečer	732.1 mm.	-6.4°C	sl. vzh.	snež.	snega.

Srednja temperatura -5.7°, za 7-8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. marca t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 94.85	gl. 94.80
Srebrna renta	94.20	94.80
zlata renta	110.40	110.40
5% marčna renta	102.65	102.75
Akcije narodne banke	1038.—	1036.—
Kreditne akcije	308.—	308.50
London	118.48	118.60
Srebro	—	—
Napol.	9.39 1/2	9.41
C. kr. cekini	5.57	5.59
Nemške marke	58.—	58.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 138	gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	107	40
Ogerska papirna renta 5%	101	90
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 122	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gl. 185	50
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	242	—

FRAN KUNST
črevljar

danes ob 1/2. uro popoldne, po dolgi in bolestopni bolezni, v 37. letu dōbe svoje, preselil na oni boljši svet.

Truplo druzega pokojnika bude v soboto, v 5. dan marca t. l., popoldne ob treh blagoslovljeno v cerkvi pri sv. Kristofu ter pokopano na ondotnem grobišču. (221)

V Ljubljani, v 8. dan marca 1892.

Na maskaradni večer telovadnega društva „Sokol“ v Čitalnici je bila premenjena črna ruta. Gospe in gospodičine so prošene, da pregledajo doma; jedna zamjenjenih črnih rut se dobi pri gospodu Šešark-u v Čitalnici. (220)

MAGGIJEVA zabela
za juhe

upliva skoro čudovito na ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri Karolu C. Holzer-ju v Ljubljani. (20-13)

„Pavliha“ Ilustrovani humoristični list
(jedini slovenski šaljivo-zabavni list)

izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca
ter velja 1 gl. za četrt leta.

Uredništvo in upravnštvo v Ljubljani, Krakovski nasip št. 18, I. nadstropje. (115-11)

Koncipijenta
ali
spretnega solicatorja

vsprejem takoj pod ugodnimi pogoji.

Ivan Fischer,
c. kr. notar v Gornjem gradu. (213-2)

Marsala Florio.

Najboljše italijansko desertno vino za slabotne, bolehe in okrevaljoče.

Steklenica 1 gl.

Piccoli-jeva lekarna
„Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59-3)

Št. 1981. (209-2)

Razpis.

V deželni bolnici v Ljubljani izpraznjena je
služba sekundarija

z letno plačo 600 gl. in prostim stanovanjem.
Prosilci za to službo izročé naj svoje prošnje
do 20. marca 1892. l.

pri vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani, ter v njih dokažejo svojo starost, doktorat vsega zdravilstva in znanje slovenskega in nemškega jezika.

Deželni odbor kranjski
v Ljubljani, dné 27. februvarja 1892.

Naznanilo.

Posojilnica v Celji

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
Vorschussverein in Cilli
regisrirte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung
ima svoj

redni občni zbor

v nedeljo, t. j. 13. marca 1892, ob 3. uri popoldne
v dvorani Celjske Čitalnice

s sledečim dnevnim redom:

1. Odobrenje letnega računa za leto 1891.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Sprememba pravil.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Razni predlogi.

Celje, dne 2. marca 1892.
Načelstvo.

VIZITNICE
priporočá
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Advokat
DR. VALENTIN TEMNIKER
uljudno naznanja, da je otvoril svojo
odvetniško pisarno
v Kamniku. (207-2)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplivačee sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na jidplatih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(524) **Weldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in savnre vse manj vredne ponarēbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Alohinger; v Trgu (na Koroškem) C. Manner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warty; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.